

duktionen har. Således kræves der tilladelse til at udføre mindre delprocesser, f.eks. maling eller varmebehandling af genstande, der skal indgå i krigsmateriel. Dette gælder også selv om de pågældende genstande ikke i sig selv er synderligt avancerede i teknisk henseende. Virksomheder, der kun udfører disse underordnede delprocesser, har ikke en sådan forbindelse med produktionen, at der ad denne vej kan fremstilles noget, der fremstår som krigsmateriel i sædvanlig forstand.

Forslagets § 14 åbner derfor mulighed for, at virksomheder, der alene beskæftiger sig med underordnede delprocesser, også kan opnå dispensation. Samtidig indebærer forslaget, at en dispensation alene betyder, at virksomheden undtages fra bestemmelsen i §§ 2-7, det vil navnlig sige kravet om tilladelse efter § 2 og kapital- og ledelseskravene, mens virksomheden principielt er omfattet af Statens Våbenkontrol. Det er dog ikke meningen med denne ændring, at virksomheder, der får dispensation, skal underkastes et lige så intensivt tilsyn, som andre virksomheder, men det forekommer rigtigt at åbne mulighed for, at våbenkontrollen kan foretage nærmere undersøgelser, hvis der er særlig anledning hertil.

Ved anvendelsen af § 14, stk. 1, nr. 3, vil der blive lagt vægt på, om delprocessen er et mindre led i den samlede produktion, og om delprocessen efter sin karakter også foretages på civile komponenter, f.eks. sprøjtemaling og varmebehandling. Endvidere vil der blive lagt vægt på karakteren af den komponent, som processerne foretages på.

Til § 15

Bestemmelsen, der er udarbejdet i overensstemmelse med folketings beslutningens punkt 4, er ny, og vedrører lovgivning, der henhører under Arbejdsministeriet og Socialministeriets område. Det følger af bestemmelsen, at der ikke kan knyttes nogen form for rettighedstab eller sanktioner i øvrigt efter de nævnte love ved nægtelse af at medvirke til udvikling og produktion af krigsmateriel. Sager om de omhandlede ydelser behandles af de myndigheder, der træffer afgørelse efter henholdsvis arbejdsløshedsforsikrings-

loven og bistandsloven. Efter stk. 2 gives der bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om anvendelsen af stk. 1, 1. pkt. Der kan herunder fastsættes straffesanktionerede regler om tavshedspligt for så vidt angår medarbejdere ved A-kasser angående oplysninger om, hvorvidt en virksomhed fremstiller krigsmateriel.

Til § 16

Bestemmelserne indeholder lovens straffebestemmelser.

Til § 17

Nr. 1, er indsat for – som det synes forudsat i folketingsbeslutningen – at sikre, at det er det samme begreb om krigsmateriel, der anvendes i forbindelse med sager om fremstilling af krigsmateriel og sager om eksport. Den nuværende § 6 i våbenloven indeholder ingen afgrænsning af, hvad der skal forstås ved »materiel til land- sø- eller luftkrig«. Efter praksis er genstande med militære specifikationer omfattet. Endvidere er efter praksis visse genstande, der ikke har særlige militære specifikationer, men som skal anvendes i en militær sammenhæng omfattet. Bestemmelsen i den gældende våbenlov har således et bredere anvendelsesområde end loven om kontrol med tilvirkning af krigsmateriel m.v.

Lovforslaget betyder på dette punkt, at kun genstande, der er omfattet af forslagens § 1, omfattes af eksportreglen.

Nr. 2, er formuleret i overensstemmelse med beslutningsforslagets punkt 2. Om betydningen heraf henvises til pkt. 5 i de almindelige bemærkninger.

Ændringsforslaget i nr. 3 skyldes, at der i lov nr. 861 af 23. december 1987 om ændring af våbenloven i det nye § 10, stk. 4, ved en fejl er henvist til retsplejelovens § 73 i stedet for kapitel 73.

Til § 19

Bestemmelsen betyder, at loven fra 1937 fortsat finder anvendelse på Færøerne, indtil denne lov sættes i kraft ved en kongelig anordning.